

Geceye Siir

– Zeynep ÜNAL · 15 Mart 2011

Ya Leyl, bırak koynunda dinleneyim,
Esirgeme benden şefkatini.
Sal siyah saclarını dünyanın omuzlarına,
Yıldızlar serpeyim, her bir teline ışı ışı.
Ayın şavkı vursun, kanayan yüreklerin tenhasına.
Doldur bade-i aşkı, kadehler savrulsun gökyüzünde.
Sen doldur ey sevgili,
Ben içeyim, sarhoş olayım sevda şarabıyla...

Sen akrep, ben yelkovan,
Savrulalım zamanın kollarında.

Bir sen varsın yalnız ruh-u hicranım, bir ben,
Birde garip sokak lambası, loş, yorgun ziyasıyla...

Ey vefalı dost, canımın yoldaşı,
Sar karanlığınla beni.
Rüzgârların dans etsin ahenkle saçlarımda,
Kuşlar şarkılar söylesin,
Ruhum dinlensin sessizliğin tınısında.
Al götür beni benden,
Kaybolsun sende benliğim.
Sen tut ellerini yalnızlığımın, bir tek sen!
İhlamur kokulu sevdiğim...

Ya ley! Yar ol, yaranın olayım...
Lal olalım, çağlasın kelimeler suskunluğumuzda.
Kara gözlerine hapsettim ben yüreğimi,
Bırakma sakın beni fecrin mavi bakışlarına.

Hicrine takatim yok, fecre kinim bundan,
Bırak! Siyahında kaybolayım,
Hiç gün doğmasın gönlüme, ne gam...
Ne olur kanma yine, hidalı cilvesine güneşin.
Bırakıp gitme, kaybolurum seninle!

İnlemesin sensizliğe yüreğim...

Ah ley! Bak yine ufuklar aydınlandı ağır ağır.

Gitmelisin anladım, sustu dillerin,

Kulakların bana sağır.

Git ey sevgili!

Biliyorum, dönüşün mutlak gün batımında bana...

Yak ziyasını güneşin,

Dünyanın yalan aydınlığında boğulmuş,

Diğer yarısında ....

Zeynep Ünal

Seslendiren : Turgay Coskun.